

5. søndag efter trinitatis – 9. juli 2023

Hvad er vi mennesker kaldet til at gøre? Hvad er det, vi skal?

Ud fra de læsninger, som hører til de bibelske læsninger i dag, så handler det mindre om det at være autentisk og mere om at se til andre.

Sat på spidsen, tænk mindre på, hvorvidt du nu selv fremtræder ærlig og ægte overfor andre, og mere på, hvordan du kan være til gavn og glæde for din næste!

α

I den gammeltestamentlige læsning hører vi om profeten Esajas. Han bliver kaldet til at være profet, dvs. han skal bringe Guds ord ud til andre.

Skildringen af Esajas kaldelse er dramatisk og magisk:

Esajas ser Gud omkranset af nogle engleagtige væsener kaldet serafer. En af disse serafer kommer da hen til Esajas og lægger glødende kul fra altret på Esajas læber uden de brænder ham op. Den glødende kul renses profetens skyld og soner hans synd.

Og Gud spørger derpå, om hvem skal han sende? Hvortil Esajas straks selv svarer: "Her er jeg, send mig!". Esajas bliver kaldt på, han indvilliger og går nu ind i sit nye virke og liv.

α

Tilsvarende åbner der sig en ny livsbane for fiskerne i evangeliets beretning i dag. De har Jesus ombord på deres lille skib, og de får nu på ejendommelig vis en enorm fangst.

Fiskerne bliver i situationen overvældet og bange, men Jesus siger til Simon, den ene af fiskerne: "Du skal ikke være bange. Fra nu af skal du fange mennesker".

Og Simon og de andre fiskere lægger båden til bredden og følger fra den dag Jesus. De bliver hans disciple, går ind til et nyt liv.

α

For dem alle, profeten Esajas og fiskerne på båden, gælder det, at de træder ind i et nyt spor. De skal bringe Guds ord videre.

Og hvad vil det så sige? Hvad ligger der heri. Ikke mindst i ordene om at fange mennesker i sit garn som er vi fisk?

Her kan vi med fordel gå til den tredje bibelske læsning i dag, hvor apostlen Peter skriver i sit første brev:

”Og til slut: lev alle i enighed, og vis medfølelse, broderkærlighed, barmhjertighed og ydmyghed. Gengæld ikke ondt med ondt eller skældsord med skældsord, men tværtimod med velsignelse, for I er kaldet til at arve velsignelse”.

Det er opgaven. Det er, hvad vi er kaldet til. Det er ikke sikkert, at kaldelsen sker ved, at en seraf rører dig med glødende kul eller ved, at Jesus fylder dit garn eller efterlader det tomt, for det sker allerede ved din dåb, hvor du og vi alle, får at vide, at vi er Guds elskede børn. Allerede her ligger kaldet til at leve og bære velsignelsen ud til glæde og gavn for din næste.

Det ske i Jesu navn Amen